

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Ośle Dziecko

✎ Lindiwe Matshikiza

✉ Meghan Judge

📁 Aleksandra Migorska

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Ośle Dziecko

✎ Lindiwe Matshikiza

✉ Meghan Judge

📁 Aleksandra Migorska

|| 3

🗨️ Polski! 🇵🇱

Mała dziewczynka zobaczyła
tajemniczy kształt w oddali.

Gdy kształt przybliżył się,
dziewczynka zobaczyła, że była to
kobieta w zaawansowanej ciąży.

Nieśmiała ale dzielna dziewczynka podeszła bliżej do kobiety. „Zostań z nami. Zaopiekujemy się Tobą i dzieckiem” – powiedzieli ludzie, z którymi była dziewczynka.

Ośle dziecko i jego matka nauczyli się żyć razem. Powoli, wokół nich, zaczęły osiedlać się inne rodziny.

Nadszedł dzień narodzin dziecka:
„Pchaj! Przynieście koce i wodę!
Pchaaaaaj!”

Osiatek odnalazł swoją matkę. Była
samotna i opłakiwała swoje
zagubione dziecko. Patrzyli na siebie
przez dłuższą chwilę, a potem
przytulili się bardzo mocno do
siebie.

Ku zdziwieniu wszystkich, zamiast dziecka, kobieta urodziła osiołka!

Osiółek wiedział już co ma zrobić.

Ludzie zaczęli się kłócić:
„Obiecaliśmy tej kobiecie i jej
dziecku bezpieczeństwo, i tak
zrobimy” – mówili jedni. „Przyniosą
nam pecha!” – krzyczeli inni.

...chmury zniknęły, a razem z nimi
zniknął jego przyjaciel starszek.

Kobieta poczuła się samotna. Nie wiedziała co ze sobą zrobić i co zrobić z tym dziwnym oślim dzieckiem.

Wysoko pośród chmur obaj zasnęli. Osiółek śnił o matce, która była ciężko chora i wzywała go. Gdy się obudził...

W końcu musiała zaakceptować, że osiołek był jej dzieckiem, a ona jego matką.

Pewnego ranka, starszerek poprosił osiołka, aby zaniósł go na szczyt góry.

Wszystko wyglądałoby inaczej gdyby ośle dziecko nie rosło. Ale osiołek rósł i rósł aż był tak duży, że nie mieścił się na plecach matki. Choć bardzo się starał, nie potrafił zachowywać się jak ludzie. Jego matka była często zmęczona i poirytowana. Czasami zmuszała go do pracy przeznaczonej dla zwierząt.

Osiółek zamieszkał ze staruszką, który nauczył go wielu sposobów na przetrwanie. Osiółek słuchał i uczył się od staruszka, a staruszek od osiołka. Pomagali sobie nawzajem i często się śmiali.

Zagubienie i złość rosty w osiołku.
Nie wolno mu było robić tego!
tamtego. Miał się zachowywać tak, a
nie inaczej. Pewnego dnia był tak
wściekły, że kopnął swoją matkę!

Osiołek obudził się i zauważył
dziwnego staruszkę, który mu się
przyglądał. Spojrzał w oczy
staruszka i poczuł iskierkę nadziei.

Osiółek poczuł się bardzo winny. Zaczął uciekać, najszybciej jak potrafił i najdalej jak mógł.

Kiedy wreszcie się zatrzymał, było już ciemno. „I-o? I-o?” – wyszeptał. „I-o? I-o?” – odpowiedziało echo. Był sam. Zwinął się w kulkę i zapadł w głęboki, niespokojny sen.